

PAASZONDAG

Amazing Grace Bible Study Fellowship

Ieder jaar viere miljoenen mensen rond de wereld PAASZONDAG, hetgeen zonder twijfel de meest belangrijke dag van het jaar is voor het Christendom. Wereldwijd is het bezoek aan de gemeente op PAASZONDAG twee a drie keer zo groot.

Waarom neemt het bezoek aan de Kerken zo plotsklaps toe? Voor de Rooms Katholieken is het antwoord gemakkelijk: De Katholieke leer verklaart deze dag, naast andere, als een “verplichte heilige dag”, voor zijn aanhangers. Het is in feite de belangrijkste verplichte dag in het gehele jaar. De catechismus beschrijft het als volgt:

“Paaszondag is niet gewoon een feest naast andere, maar is het “Feest der feesten”, het “Hoogfeest der feesten” zoals ook de eucharistie het “Sacrament der sacramenten” is (het Grote Sacrament). St Athanasius noemt Paaszondag “de Grote Zondag” en de Kerken in het Oosten noemen het de Heilige Week of “de Grote Week”. Het geheim van de Opstanding waarin Christus de dood overwon, en met zijn krachtige energie onze oude tijd doorbreekt, totdat alles aan hem is onderworpen”.

De viering van deze dag is officieel ingesteld in 325 jaar na Christus op de kerkvergadering van Nicea:

“Op de Kerkvergadering van Nicea in het jaar 325, stemden alle Kerken in dat Paaszondag, het Christelijke Pascha, gevierd moest worden op de Zondag die volgde op de eerste volle maan (14 Nisan) na de lente equinox. (“equinox” = 1 Het tijdstip waarop de Zon de hemelevenaar oversteekt. 2 De plaats aan de hemelbol tussen de sterren waar de Zon is tijdens de klimmende nachtevening). Vanwege de verschillende methodes van het berekenen van de veertiende dag van de maand Nisan, is de datum van Paaszondag in de Westerse en Oosterse Kerken niet altijd dezelfde. Om deze reden zoeken de Kerken momenteel overeenstemming teneinde de dag van de Opstanding van de Heer allen op dezelfde dag te vieren”.

Een “verplichting” wordt als volgt gedefinieerd: “De bindende kracht van een eed, gelofte, eed of contract, of van een wet, civiel, politiek of moreel, onafhankelijk van een belofte; die de juridische of morele plicht is en waarvoor een persoon dwang en straf kan worden opgelegd voor het verwaarlozen er van”.

Hier hebben we dus op zijn minst één antwoord waarom de kerken op Paaszondag zo volgepakt zijn het mensen die je verder het gehele jaar niet in de kerk ziet, het is de angst voor een vorm van goddelijke bestraffing/wraak.

Als eenmaal een overtuiging geplant is in het verstand van iemand op jonge leeftijd, dan gaat dat niet zomaar weer weg, en inderdaad, als dat is geplaatst in het collectieve geweten van miljoenen mensen gedurende de laatste zeventien eeuwen, dan wordt het nog moeilijker om daar afstand van te doen.

En hoe zit het met Protestanten? De viering van Paaszondag is onder hen niet minder hartstochtelijk dan onder de Katholieken. Ofschoon deelname in het Protestantse systeem geen verplichting inhoudt, blijkt het idee van verplichting toch te zijn overgewaaid omdat miljoenen, die anders in het jaar nooit een kerk bezoeken, die Zondag de kerkbanken bezetten.

Wat is de waarheid omtrent deze zogenaamde “heilige” dag? Is er enig Bijbels bewijs voor het in praktijk brengen van deze dag, en als dat zo is, is het dan voor alle Christenen een vereiste om deel te nemen aan de viering? Zal iemand “uitglijden” in zijn verhouding met God als hij/zij niet deelneemt? Laat ons zijn als de Bereërs (Hand.17:11) en de Bijbel er op naslaan om te zien wat deze viering in werkelijkheid is en of het al dan niet de zegen van God heeft.

In het Nieuwe Testament komt het woord “paasfeest” slechts één keer voor in Handelingen 12:1-4:

- 1)- *En omtrent denzelfden tijd sloeg de koning Herodes de handen aan sommigen van de Gemeente, om die kwalijk te handelen.*
- 2)- *En hij doodde Jakobus, den broeder van Johannes, met het zwaard.*
- 3)- *En toen hij zag, dat het den Joden behagelijk was, voer hij voort, om ook Petrus te vangen (en het waren de dagen der ongehevelde broden);*
- 4)- *Denwelken ook gegrepen hebbende, hij in de gevangenis zette, en gaf hem over aan vier wachten, elk van vier krijgsknechten, om hem te bewaren, willende na het paas feest hem voorbrengen voor het volk.*

Dit woord paasfeest is een vertaling van het Griekse “Pascha”. Het komt 27 keer voor in het Nieuwe Testament, maar in al die gevallen wordt het vertaald met “Pascha”. Waarom? Waarom gebruikten de vertalers van de Statenvertaling het woord “paasfeest” hier in Handelingen 12? Waarom noemde ze het niet “Pascha” zoals dat elders het geval is?

Voor het antwoord kijken we naar de chronologie van de gebeurtenissen in de bovengenoemde passages. Let er op dat er in vers drie staat: “*en het waren de dagen der ongehevelde broden*”. Als we terug gaan naar het Oude Testament naar de instelling van het Pascha door Mozes, tot een eeuwige inzetting (Exodes 12:14) voor Israël, dan zien we dat de zeven dagen van de ongezuurde broden, na het Pascha komen. Als ze dus in Handelingen 12 vers 3 in de dagen van de ongehevelde broden waren dan was het “Pascha” reeds geweest. Vers 4 maakt duidelijk dat het Paasfeest niet voorbij was. Het was een toekomstige gebeurtenis, dus was het nog niet gekomen. Daarom kunnen Pascha en Paasfeest niet hetzelfde zijn terwijl het citaat uit de catechismus zegt dat ze wel het zelfde zijn. Met andere woorden, volgens de Schrift kan het Paasfeest niet het zogenaamde “Christelijke Pascha” zijn.

Als dat zo is, wat is het Paasfeest dan wel?

“Wat betekent de uitdrukking Paasfeest zelf? Het is geen Christelijke naam. Het draagt de Chaldeeuwse oorsprong op haar voorhoofd. Paasfeest is niets anders dan Astarte (Grieks), één van de titels van Beltis, de koningin van de hemel, wiens naam, zoals het werd uitgesproken door het volk van Ninevé, identiek was met wat nu algemeen wordt gebruikt in dit land (Engeland). Die naam, gevonden door Layard op monumenten te Assyrië, is Ishtar”.

“*Ishtar*” werd gezien als de Moedergodin van de vruchtbaarheid (die, volgens de legende – haar geliefde/man/zoon Tammuz opwekt uit de onderwereld bij de komst van de lente equinox. Het konijn (het “Paasfeest” konijn), en het ei (het eieren zoeken op het “Paasfeest”) maken allen deel uit van dit jaarlijkse vruchtbaarheidsritueel dat een onderdeel was van het Romeinse heidendom. Dus is het Paasfeest in plaats van een zogenaamde Christelijke dag van naleving (of eigenlijk een naleving van de wet van Mozes), een heidense religieuze feestdag wiens oorsprong terug gaat naar het Babylonische Rijk.

“Gal.5:9: Een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg”.

Zonder twijfel zullen sommigen van u zeggen dat het niets uitmaakt wat we een viering noemen zolang we in ons “hart” Jezus aanbidden. Dat is waarschijnlijk hetgeen de Christenen in Galatië geloofden toen ze, nadat ze het offer van Christus hadden aangenomen als betaling voor hun zonden, terug keerden naar het onderhouden van de Joodse religieuze inzettingen. Aangaande dit zei Paulus aan hen:

“Gal.3:1-5: 1 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde? 2 Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? 3 Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees? 4 Hebt gij zoveel tevergeefs geleden? Indien maar ook tevergeefs! 5 Die u dan den Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?”.

“Gal.4:9-11: 9:9 En nu, als gij God kent, ja, veelmeer van God gekend zijt, hoe keert gij u wederom tot de zwakke en arme beginselen, welke gij wederom van voren aan wilt dienen? 10 Gij onderhoudt dagen, en maanden, en tijden, en jaren. 11 Ik vrees voor u, dat ik niet enigszins tevergeefs aan u gearbeid heb”.

Als dit een vermaning blijkt te zijn voor het naleven van inzettingen (zoals het Pascha) dan is dat het precies. Later, in zijn brief aan de Efeziërs, stelt hij orde op zaken aangaande de religieuze voorschriften als hij zegt:

“Ef.2:11-15:11Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt; 12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld. 13 Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus. 14 Want Hij is onze vrede, Die deze beiden een gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidels gebroken hebbende, 15 Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelven tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende”.

En dan bevestigt hij dit in zijn brief aan de Kolossenzen:

“Kol.2:10-14:10 En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht; 11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; 12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. 13 En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; 14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende”.

Zeggen deze passages niet dat de inzettingen afgeschaft zijn? Uitgewist? Paulus spreekt zich in deze passages uit tegen alle religieuze rituelen/naleving. Evenals Mozes Israël definitief de opdracht gaf het Pascha voor eeuwig te onderhouden, beveelt Paulus het lichaam van Christus om te stoppen met het onderhouden er van, tezamen met de rest van alle verplichtingen van Israël onder de wet. Er kunnen inderdaad geen verplichtingen zijn onder de genade, want:

“Rom.11:6: En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer”.

Werken (het naleven van de wet) en genade sluiten elkaar volgens deze passage uit, en dat maakt de uitdrukking “Christelijke Pascha” een oxymoron. (“oxymoron” is iets dat tegengestelde begrippen verbind; bijvoorbeeld: oorverdovende stilte).

Sommigen zullen zeggen: “Als we niet langer verbonden zijn aan het praktiseren van de religie, wat blijft er dan nog over? In zijn eerste brief aan de Korinthiërs, waar sommige religieuze praktijken nog in gebruik waren, zegt de Apostel:

“1Kor.13:8-13: 8De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden. 9 Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele; 10 Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden. 11 Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was. 12 Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben. 13 En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde”.

Wat nu blijft is:

- 1)-**Geloof**: “het geloof van Christus”. (Gal.2:16), waardoor wij, het lichaam van Christus, nu door leven en wandelen (Gal.2:21; 2Kor.5:17).
- 2)-**Hoop**: “de hoop van glorie”; de “...de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus” om ons naar de hemel te brengen (Kol.1:26-26; Titus 2:13; 1Thess.4:16-17).
- 3)-**Liefde**: “de liefde van Christus”, vertoont in Zijn instemming om te lijden en voor ons te sterven aan het kruis opdat wij voor eeuwig mogen leven en heersen met hem; een liefde die “ons dwingt” om voor hem te leven (2Kor.5:14-15).

Het is met dit schrijven niet mijn bedoeling om iemand zijn overtuiging teniet te doen. Als u, Christen vriend, het paasfeest hoe dan ook wilt vieren doe het dan, want---alle dingen zijn mij geoorloofd want u bent onder de genade van God. Maar houdt één ding in gedachten als u het doet: God geeft er geen opdracht voor en tolereert het, volgens de Bijbel, niet, daarom kan er ook niets “heiligs” aan zijn. Waar het toe leidt is weer het oprichten van een andere afgodische praktijk door een religieus instituut welke, in zichzelf, nimmer daartoe opdracht van God heeft ontvangen. Als u Christus hebt aangenomen als uw Redder dan is hier wat God tot u zegt betreffende de praktijk van de religie:

“1Kor.6:20: Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.

“2Kor.6:17: Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen.

“Gal.5:1: Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.

“2Tim.2:4: Niemand, die in den krijg dient, wordt ingewikkeld in de handelingen des leeftochts, opdat hij dien moge behagen, die hem tot den krijg aangenomen heeft.

“Kol.3:23-25: 23 En al wat gij doet, doet dat van harte als den Heere en niet den mensen; 24 Wetende, dat gij van den Heere zult ontvangen de vergelding der erfenis; want gij dient den Heere Christus. 25 Maar die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft; en er is geen aanneming des persoons”.

Mike Schroeder.

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1977 of eerdere uitgaven.